

Bererstand vil blive taget ikke blot alvorligt, men ogsaa velvilligt mod en saadan Overgivelse af Sagen i dens Haand. Det er en Selvfølge, at, naar en saadan Overveielse finder Sted med Alvor og Velvillie, saa er der ogsaa grundet Udsigt til, at, hvad der fremkommer deraf, vil faae en væsentlig Indflydelse paa den endelige Afgjørelse af Sagen, og, hvorledes denne da end maatte blive truffen — om til Behag eller Mishag —, saa vil Afgjørelsen under alle Omstændigheder vise sig mere tilfredsstillende og mere betryggende, end hvis Folketrukken slet ikke var bleven hørt. Jeg skal for mit Vedkommende forøvrigt ikke lægge Dølgemaal paa, at, naar jeg nærer Haab om, at der vil fremgaae noget Heldbringende af den Overveielse, som vi tænke os, at Sagen vil blive undergivet fra Kirkelig Side, saa er det ikke just, fordi jeg forestiller mig, at dette specielle Forslag eller noget dermed væsentligt Ligt skulde blive det endelige Resultat af Forhandlingerne; thi, om ogsaa det blev saa, at man fandt, at der kunde være Anledning til at gaae ind paa et saadant Forslag, og at det kunde skee uden Ulemper, saa vil jeg sige, at man i mine Tanker derved ikke vilde være kommen synderlig vidt, ja jeg vil endogsaa tillade mig at sige knap et Hansejeb frem; thi for mig staaer det klart, at Ophøielsen af et saadant Lovforslag til Lov, selv om det paa ganske enkelte Steder og under ganske særegne Forhold kunde benyttes til at afhjælpe en vis Trang, dog grumme langt fra vilde kunne afhjælpe den Trang, hvorom der skulde være Tale. Ja, det er næsten støbende, forekommer det mig, at henvise en virkelig Trang til Tilfredsstillelse ved Noget, som kun under ganske særegne Forhold lader sig benytte. I Kjøbstæderne og navnlig i Kjøbenhavn vilde Udgangen til at gaae Lovforslagets Bei vel være nogenlunde let, men der er jo da ogsaa under alle Omstændigheder Behovet meget mindre, ja, i Kjøbenhavn vel sagtens slet intet; paa Landet derimod var det vel, at der især skulde trænges til noget Saadant, og jeg vil da henvise til rolig Overveielse, om man virkelig troer, at en saadan Lov som den foreliggende vil blive benyttet i et saadant Omfang, at der kunde være Tale om derigjennem at tilfreds-

stille den Trang, som siges at være tilstede. Derfor vil jeg for mit Vedkommende sætte min Lid til, at de Forhandlinger, jeg tænker mig fra Kirkens Side, maae kunne føre til noget Andet og Mere end blot til dette specielle Lovforslag. Dette vil nok ogsaa falde ganske naturligt efter den Gang, denne Sag har havt i Rigsdagen ved denne Leilighed. Thi ikke blot har Sagen ligget for i meget forskellige Skikkelser til de forskellige Tider, og ikke blot er der fremkommet Duffer i forskellige og modstridende Retninger, men der er navnlig ikke lagt Dølgemaal paa, at, om man ogsaa sætter Priis paa nu at faae det Lovforslag, som her foreligger, ophøiet til Lov, saa er det dog ingenlunde, fordi man derved endelig vil slaae sig til Ro og finde sig endelig tilfredsstillet; nei, der er fra deres Side, som have bragt Sagen frem, ikke lagt Dølgemaal paa, at dette var kun en Begyndelse, kun hvad man i Dieblikket vilde forlange, og at man snart vilde behøve at gaae meget videre. Der vil derfor i Kirkens velforstaaede Interesse, saa synes det idetmindste mig, være Anledning til at tage denne Sag under Overveielse, ikke blot paa nært Hold, om jeg saa maa sige, men ogsaa paa langt Hold, og dermed ogsaa de Klager, der ere fremkomne over Kirkens Brøst i det Hele. —

Det paahviler mig vistnok som Ordfører endnu at berøre de Endringsforslag, der ere fremkomne. I Udvalgets Betænkning findes en Ytring fra Fleertallets Side om Mindretallets Endringsforslag, dog, som det efter hele Stillingen maatte formodes, kun en ganske kort, nemlig en Antydning af, at, hvis der nu skulde træffes en endelig Afgjørelse af Sagen, vilde man foretrække Mindretallets Forslag fremfor de Bestemmelser, der findes i det her i Thinget indkomne Forslag. Heller ikke i dette Dieblik føler jeg mig opfordret til at gaae videre ind paa Mindretallets Forslag, og ligesaa lidt skal jeg finde det rigtigt eller nødvendigt for Tiden at dvæle ved de Endringer og Underendringer, som her i Salen ere fremkomne fra et æret Medlem (Forchhammer). Jeg skal kun sige, at jeg troer, at baade Mindretallets Forslag og de Endringsforslag, der senest ere fremkomne, allerede i Affattelsen lide af Mangler, der let turde falde i Øinene. Alligevel erkjen-